

har en saadan Ret, som han paastaar, og Maaden, hvorpaa Erstatningen skal udfindes, derom indeholdes der aldeles Intet. Det er vist, at her er en meget vanskeliggere Operation at foretage, end hvor Jorder skulle udfiktes; thi der har man Areal og dets Bonitering at gaae efter, og derfor have temmelig sikkre Maalestokke; men her derimod har man ikke en saadan sikker Maalestok, og det er aldeles ikke givet, hverken ved Bonitet eller Areal, i hvilken Grad de forskjellige Omringboende ere udsatte for Skade ved Vandværkets nærværende Tilstand; og i hvilken Grad de kunne vinde ved Forandringen. Det er Noget, som er aldeles discretionairt. Det forekommer mig ogsaa at være tvivlsomt, om Landvæsencommissionen virkelig er en Autoritet, der i Almindelighed er forsynet med tilstrækkelige Midler til at undersøge disse Sager. Det er ikke simpeltvæk Landvæsen-Kundskaber, som dertil udfordres; mange andre Kundskaber ere dertil fornødne. Hvorledes at de Bestemmelser, som indeholdes i Frd. 28. April 1781, § 32 angaaende Paaankning af Landvæsen-Commissionens Kjendelser, kunne blive ret anvendelige i nærværende Tilfælde, hvor Sagen ikke saaledes forud er forhandlet med alle Vedkommende, som Udskifningssagen efter Forordningen, hvorledes der navnlig kan paalægges alle Vedkommende inden 14 Dage at paaank Landvæsen-Commissionens Kjendelse, der er passeret, er mig ikke ganske klart, ligesom ogsaa bemeldte § 32 i Forordningen indeholder forskjellige Bestemmelser, som vistnok for nærværende Tid ere mindre passende. Jeg vil ikke tale om, at det er ikke saa ganske afgjort, hvorvidt Indenrigsministeriet er i den Grad kyndigt i disse Sager, som Rentekammeret før, fordi Indenrigsministeriet har en mere udstrakt Sphære end Rentekammeret, og har mangfoldige Forretninger, der ei staae i Forbindelse med Landvæsenet. Det kan ikke nægtes, at der fandtes en større Mængde Landvæsenkundskaber i det forrige Rentekammer, hvor der var altid flere Medlemmer, der vare fuldkommen bekendte med Landvæsenssager. De, som ikke vare praktiske Landmænd, vare dog, ved lang Ovelse i at behandle disse Sager, komne ind i disse Forhold. Jeg anseer det derfor for

meget betænkeligt at give en saadan Lov, som den nærværende, skjøndt det forekommer mig usseligt, at det vistnok meget vigtige og vanskelige Forhold, som der opstaaer ved det Sammenstød, som der kan være mellem den Raadighed, som Gieren af en Vandmølle eller Fabrik eller andet saadant Værk med Føie tilgæner sig over Vandet, og den Hindring, som dette kan være for de Omringboende, bliver ordnet. Jeg vover derfor ikke, at stemme for Lovforslaget.

Ordføreren (Stampen): Ja, jeg skal som Udvalgets Ordfører, ikke andet end henholde mig til den Anbefaling for det foreliggende Lovforslag, som allerede er udtalt af 2 ærde Landsþthingsmænd. Skjøndt jeg heller ikke er af den Formening, at Loven er af meget praktisk Værd, eller at den i mange Tilfælde vil komme til Anvendelse, troer jeg dog, at den alligevel maa ansees for at være en heldbringende Lov, og i enkelte Tilfælde vil kunne stifte Nytte. Om der ogsaa, som af en høitæret Landsþthingsmand er udtalt, i enkelte Tilfælde vil kunne opstaae Ulemper ved Udførelsen af denne Lov, troer jeg dog hertil at kunne svare, at det uden Tvivl vil være Tilfældet ogsaa i andre Sager angaaende Vandløb, som behandles overeensstemmende med Forordningen af 29de Juli 1846, idet Commissionerne jo maae være bemyndigede til efter Grundsætningerne i denne Lov at bestemme de Udgravninger eller Fordybninger, som Vandløbene skulle modtage, og som Participanterne i Vandløbene derefter ere pligtige til at foretage enten ved in natura at udføre Udgravningerne eller Fordybningerne, eller udrede Udgifterne dertil, efter de Regler, som i saa Henseende ere foreskrevne i Forordningens § 17. Jeg troer at burde udtale som min Overbeviisning, at det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er udgaaet fra Udvalget, er affattet med stadigt Hensyn til Hovedgrundsætningerne i Forordningen af 29de Juli 1846, og jeg tør udtale den Forhaabning, at det høitærede Thing ikke vil have nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa Lovforslaget.

Indenrigsministeren: De Betænkeligheder, der ere blevne fremsatte ved Lovforslaget, angribe saa meget det, der er Sagens Hoved-